

Tilfinningar

Þetta er saga um þrjá vini. Lilja og Tóti eru systkini. Besta vinkona þeirra heitir Sara. Þau búa öll í litlum bæ, sem liggur við árbakka. Þeim kemur öllum mjög vel saman.

Tóti og Lilja eru tvíburar en það þýðir að þau voru fædd sama dag og að þau eiga sömu mömmu og pabba. Lilja fæddist á undan Tóta, svo hún segist vera eldri en hann. Tóta finnst það kjánalegt, þar sem hún er aðeins einni klukkustund eldri en hann, og stundum rífast þau um þetta.

Lilja og Tóti búa með foreldrum sínum í húsi, sem stendur í útjaðri bæjarins. Sara býr í næsta húsi með mömmu sinni og eldri bróður sínum, Finni. Hún hittir pabba sinn bara stöku sinnum, þar sem hann býr í öðrum bæ og það tekur langan tíma að ferðast þangað í rútu.

Krakkarnir hafa leikið sér saman frá því að þau voru smábörn. Mamma Tóta og Lilju var von að passa Söru á daginn, þegar mamma Söru var í vinnunni. Um helgar fara mamma Söru eða pabbi Tóta og Lilju stundum með alla krakkana í sund eða í bíó. Stundum þegar pabbi Söru er í heimsókn fara allir út í leiki.

Tóti, Sara og Lilja eru öll í sama bekk í skólanum. Reyndar byrjuðu þau öll sama daginn í skóla. Fyrsta daginn í skólanum hafði Pétur, kennarinn þeirra, búið til nafnspjöld sem allir áttu að vera með.

Allir settust í hring og sögðu hvað þeir hétu og eitthvað sniðugt um sjálfa sig.

Þegar röðin var komin að Tóta sagði hann: „Ég heiti Tóti og ég á flugu sem heitir Zippý og hún býr í glerkassa í herberginu mínu.“

Lilja var mjög feimin en sagði samt: „Ég heiti Lilja, og Tóti bróðir minn

er alltaf að setja Zippý á koddann minn og mér líkar ekki þegar hann gerir það.”

Þá sagði Pétur kennari við bekkinn: „Lilja og Tóti fæddust sama dag, svo þau eru tvíburar.”

„Já,” sagði Lilja, „en við höfum ekki alltaf sama smekk, eins og sumir tvíburar. Við viljum ekki alltaf gera það sama.”

„Er gaman að vera tvíburi?” spurði Pétur kennari.

Lilja og Tóti litu hvort á annað. Þau höfðu í raun og veru aldrei hugsað út í það áður.

„Sko, stundum er það fínt,” sagði Tóti. „Maður hefur alltaf einhvern til þess að leika við.”

Lilja var að hugsa um allt annað. Hún var að rifja upp síðasta sumar, þegar Tóti hafði verið veikur í rúminu og mamma þeirra var alltaf að sinna honum! Hún hafði orðið afbrýðisöm, því Tóti fékk alla athyglina.

Nú var röðin komin að Söru. „Ég heiti Sara og ég á heima í næsta húsi við Tóta og Lilju og ég á stóran bróður sem heitir Finnur.”

„Takk fyrir Sara,” sagði Pétur kennari.

„Ég held að við séum komin hringinn, er það ekki? Þegar þið farið heim í dag vil ég að þið finnið einhvern hlut sem ykkur þykir vænt um og komið með hann í skólann á morgun, ef þið getið. Það má samt ekki koma með gæludýr – það er nú ekki hægt að fylla skólastofuna af hundum og köttum, er það nokkuð?”

Tóta varð hugsað til flugunnar sinnar sem honum þótti svo vænt um og hann var reiður yfir því að Pétur kennari vildi ekki leyfa gæludýr í skólastofunni.

„Mig langaði til þess að sýna vinum mínum Zippý,” hugsaði hann með sér. „Þetta er ekki sanngjarnt. Þar fyrir utan væri það skemmtilegt ef við gætum komið með ketti og hunda og svoleiðis í skólann. Pétur kennari er bara fýlupúki.”

Þegar þau gengu heim úr skólanum sá Lilja að það var eitthvað að angra Tóta. Hann var skrýtinn á svipinn og gantaðist ekkert eða hló, eins og hann var vanur að gera.

„Hvað er að, Tóti?” spurði hún.

„Ekkert,” svaraði hann.

En Lilja vissi að eitthvað var að. Hvað átti hún að taka til bragðs? Ef hún spyrði hann aftur þegar þau kæmu heim, þá gæti hann sagt henni það en ef til vill yrði hann reiður og segði henni að fara og það vildi hún ekki.

Þegar pabbi Tóta og Lilju kom heim úr vinnunni, borðuðu allir kvöldmat saman. Pabbi þeirra spurði hvernig hefði verið fyrsta daginn í skólanum.

„Það var frábært,” sagði Lilja. „Við sungum og ég kunni textann við fullt af lögum.”

„En þú, Tóti?” sagði pabbi. „Gerðir þú eitthvað skemmtilegt?”

„Eiginlega ekki,” sagði Tóti. Hann var búinn að ákveða að skólinn væri ömurlegur og hann langaði ekkert til þess að fara aftur. Eftir kvöldmat fór hann upp í herbergið sitt og lagðist í rúmið.

„Hvers vegna máttu ekki koma í skólann með mér, Zippý?” spurði hann upphátt. En Zippý var sofandi á trjágrein í glerkassanum sínum.